

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

12. Prædestinationis temerariam præsumptionem cauendam esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Christi gratiam accepta, cooperante fide bonis operibus, crescunt, atque magis iustificantur, sicut scriptum est: ^c Qui iustus est, iustificetur adhuc. Et iterum: ^d Ne verearis usque ad mortem iustificari. Et rursus: Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantum. Hoc verò iustitiæ incrementum petit sancta Ecclesia, cum orat: Da nobis Domine fidei, spei, & charitatis augmentum.

Vide Clem. ad nostram, de haeret. Hieron. contra Iovinian. August. in lib. de haeresib. haeresi 82. & tract. 23. super Joannem, S. Thom. 2. 2. q. 24. art. 4. 6. & 9. Paul. Fufc. de visitat. lib. 1. cap. 18. num. 22. Ioan. de Lugo de Sacrament. in tract. de Paenitent. dist. 24. num. 34. Hominem iustum toto tempore vite suae posse in gra-

tia crescere, probatur Ezechiel. 18. Proverb. 4. Eccles. 9. Psal. 83. Apocalyp. ult. & ad Ephos. 4. docent Leo serm. 2. de Quadrages. Hieronym. in cap. 9. Eccles. Prosp. lib. 1. de vita contemplativa, cap. 8. & 9. & in lib. sententiarum August. sent. 102. August. serm. 15. de verbis Apostoli. & in Psal. 69. & lib. 3. contra duas epistolas Pelagij, cap. 7.

De observatione mandatorum, deque illius necessitate, & possibili- tate.

C A P V T X I.

1 Homo existens in peccato mortali potest habere multos actus bonos, qui nullo modo sunt peccata. 2 Nihil impossibile homini à Deo præcipi.

Nemo autem, quantumvis iustificatus, liberum se esse ab observatione mandatorum putare debet: nemo temeraria illa, & à Patribus sub anathema prohibita voce uti, Dei præcepta homini iustificato ad observandum esse impossibilia. ^a Nam ^b Deus ^c impossibilia non ^d iubet, sed ^e iubendo monet, & facere quod possis, & petere quod non possis, & adiuvat, ut possis. ^f Cuius mandata gratia non sunt, cuius ^g iugum suave est, & onus leue. Qui enim sunt filij Dei, Christum diligunt: qui ^h autem diligunt eum, ut ipsemet testatur, seruant sermones eius: quo d. utique cum diuino auxilio præstare possunt. licet enim in hac mortali vita quantumvis sancti, & iusti in leuia saltem & quotidiana, que etiam venialia dicuntur peccata, quandoque cadant, non propterea desinant esse iusti. ⁱ Nam ^j iustorum illa vox est humilis, & verax: Dimitte nobis debita nostra. Quo fit, ut iusti ipsi eo magis se obligatos ad ambulandum in via iustitiæ sentire debeant, quo liberari iam à peccato, ^k serui autem facti Deo, ^l sobrie, iuste, & pie viuentes proficere possint per Christum Iesum: per quem ^m accessum habuerunt in gratiam istam. ⁿ ^o Deus namque ^p sua gratia semel iustificatos non deserit, nisi ab eis prius deseratur. Itaque nemo sibi in sola fide blandiri debet, putans fide sola se heredem esse constitutum, hereditatemque consecuturum, etiam si Christo non ^q compatiatur, ut & conglorificetur. Nam & Christus ipse, ut inquit Apostolus, ^r cum esset filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam, & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ. Propterea Apostolus ipse monet iustificatos, dicens: Nescitis, quòd ij, qui ^s in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium? sic currite ut comprehendatis. ^t Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aerem verberans: sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo: ne fortè, cum alijs prædicauerim, ipse reprobus efficiar. Item princeps Apostolorum Petrus: ^u Satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis. Hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. ^v Vnde constat eos orthodoxæ religionis doctrinæ aduersari, qui dicunt iustum in omni bono opere saltem venialiter peccare, aut, quod intolerabilius est, pœnas æternas mereri: atque etiam eos qui ita tuunt, in omnibus operibus iustos peccare, si in illis suam ipsorum socordiam excitando, sese ad currendum in stadio cohortando, cum hoc ut in primis glorificetur Deus, mercedem quoque intuentur æternam, ^w cum scriptum sit: Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas propter retributionem ^x, & de Mose dicit Apostolus, quòd respiciebat in remunerationem.

1. **V**ide Soar. de legib. lib. 6. cap. 1. à num. 7. Hieron. Roderic. in compend. quest. regular. resolut. 90. n. 19. vers. 3. Collige ex text. orthodoxæ Religionis doctrinæ illos aduersari, qui dicunt iustum in omni opere bono venialiter peccare, & eos, qui statuunt in omnibus operibus iustos peccare; hominem enim existentem in peccato mortali posse habere multos actus bonos, qui nullo modo sunt peccata, constat ex hac sess. can. 7. & c. 7. & sess. 14. c. 4. & can. 5. & ex Concil. Arauc. cap. 4. & 5. & ex Act. 10. vbi habetur dixisse Angelum Cornelio, Orationes tuæ, & elemosina tuæ ascenderunt in memoriam in con-

spectum Dei & tamen eo tempore nondum Cornelius erat iustus, ut docent ibi Theophil. Euthym. & Chrysostom. homil. de fid. leg. natur. in tom. 3. & orat. de Anima tom. 1. ^a Nam Deus impossibilia non iubet.] Nihil impossibile homini à Deo præcipitur, Barthol. à S. Fausto tom. 3. in tract. de Paenit. lib. 5. quest. 14. in 2. p. & tract. de Suffrag. lib. 1. quest. 14. in 2. p. ^b Deus namque sua gratia semel iustificatos non deserit &c.] Vide Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Paenit. disp. 8. sect. 8. num. 180.

^a Ex August. cap. 43. lib. de nat. & gr. ^b Iohann. 1. inf. c. 18. ^c Cōc. Arian. 2. c. 27. ^d Vide Hier. in epist. ad Ctesiph. ^e Ioan. 5. ^f Matth. 11. Ioan. 11. ^g Ioan. 14. ^h Conc. Aphri. c. 81. 82. & 83. ⁱ Conc. Mileuit. c. 7. 8. & 9. ^j Matth. 16. ^k Luc. 11. cap. vñ. 25. dist. cap. ad huc & cap. de quotidianis, de poenit. dist. 3. ^l Rom. 5. ^m Tit. 2. ⁿ Infra can. 20. ^o Rom. 9. ^p Aug. lib. de nat. & gratia 25. & Teo spe sentent. 7. ad c. Gallorum & resp. ad 7. ob Vinc. ^q Rom. 8. ^r Philipp. 2. ^s Hebr. 5. ^t 1. Cor. 9. ^u 1. Cor. 9. ^v 1. Petr. 1. ^w Infra c. 25. ^x Infra c. 21. ^y Ioh. 11. ^z Hebr. 11. 2.

Prædestinationis temerariam præsumptionem cauendam esse.

C A P V T X I I.

Nemo quoque quamdiu in hac mortalitate viuatur, de arcano diuinæ prædestinationis mysterio usque ad eò præsumere debet, ut certo statuat se omnino esse in numero prædestinatorum: quasi verum esset, quòd iustificatus aut amplius peccare non possit, aut, si peccauerit, certam sibi respicientiæ promittere debeat. nam, nisi ex speciali reuelatione, sciri non potest, quos Deus sibi elegerit. ^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^j ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

C Vide

Infra c. 15. & 16. cap. contra- pantiur in ff. 24. q. 3. Ezech. 8. Galat. 3.

Vide Chrysoſt. homil. 11. in epiſt. ad Philippenſ. Hieron. lib. 2. aduerſus Pelagian. Auguſt. lib. 11. de ciuitate. cap. 12. & in lib. de correſt. & gratia. cap. 13. & in lib. de liboſ perſeuerantia. cap. 13. Gregor. lib. 6. in 1. Regum. Proſper. lib. 2. de vocat. gentium. cap. vlt. Bernard. ſerm. 1. de Septuag. & epiſt. 107. Torreblanc. de iure ſpirit. lib. 2. cap. 2. num. 18. De diuina prædeſtinatione tractant Magiſt. in 1. ſentent. diſt. 35. 40. & 41. ibique Doctores præfertim D. Bonauent. Aegid. Sor. Durand. Ocham. & alij. inter quos nouiſſimè Guillelmus à Rubione. Riccard. Tap-

perus art. 7. contra Lutherum. Turrianus in opuſc. de electione diuina. Monca. diſput. Theolog. diſt. 4. cap. 2. Catherin. lib. 1. de prædeſtinatione. cap. vlt. & lib. 2. in fine. Item S. Thom. p. 1. art. 23. cum ſeqq. ibique Doctores nomines. inter quos Caiet. Soar. Molin. Valent. Vazq. Leſſ. Baſie. Zumel. Becan. in p. 1. cap. 14. & alibi paſſim. Item Soar. opuſc. de auxilijs lib. 3. cap. 16. cum ſeqq. Bellarm. lib. 2. de gratia. & libero arbitrio. cap. 15. Alvarez de auxilijs lib. 5. diſt. 34. cum ſeqq. Pennot. in propugnaculo humane libertatis lib. 6. cap. 1. cum ſeqq. & ab ijs citati.

De perſeuerantia munere.

CAPVT XIII.

Similiter de perſeuerantia munere. de quo ſcriptum eſt. ^a Qui perſeuerauerit uſq; in finem. hic ſaluus erit: quod quidem aliunde haberi non poteſt. niſi ab eo. qui potens eſt eum. qui ſtat. ſtatueret. vt perſeueranter ſtet. & eum qui cadit. reſtituere nemo ſibi certi aliquid abſoluta certitudine pollicetur: tametsi in Dei auxilio firmiſſimam ſpem collocare. & reponere omnes debent. Deus enim. niſi ipſi illius gratia defuerint. ſicut ^b cepit opus bonum. ita perſiciet ^c operans uelle. & perſicere. Veniuntamen qui ſe exiſtimant ſtare uideant ne cadant. & cum ^d timore. ac tremore ſalutem ſuam operentur in laboribus. in uigilijs. in eleemoſynis. in orationibus. & oblationibus. in ieiunijs. & caſtitate: formidare enim debent. ſcientes. ^e quòd in ſpem gloria. & nondum in gloriam renati ſunt. de pugna. qua ſuperest cum carne. cum mundo. cum diabolo: in qua uictores eſſe non poſſunt. niſi cum Dei gratia Apoſtolo obtemperent. dicenti: ^f Debitores ſumus non carni. vt ſecundum carnem uiuamus: ſi enim ſecundum carnem uixeritis. moriemini: ſi autem ſpiritu facta carnis mortificaueritis. uiuetis.

^a Matth. 10.
& 24. c. ſuggeſſu 7. q. 1.
& c. non reuertebatur. de penit. d. 2. infra cap. 16. & 18.
Ezech. 38.
Theſſal. 3. & 2.
1. Cor. 10.
4. Philipp. 2.
1. Petr. 1. 2.
f Rom. 8.

Nemo ſibi certum aliquid pollicetur. quare 1. ^a Timotheum 4. ſpiritus manifeſte dicit. quia in nouiſſimis diebus deficiant quidam à fide: & cap. 6. quam quidam appetentes errauerunt à fide. & 2. ad Timoth. 2. ne forte det

illis Deus penitentiam. & reſpiciant. Ioel. 2. Quis ſcit ſi conuertatur. & ignoſcat Deus uide Aegid. de Coninck de Sacram. & cenſuris tom. 2. diſput. 2. num. 154. Eminent. de Valle de incantat. & enſalmis. opuſc. 1. ſect. 2. cap. 5. num. 31.

De lapſis. & eorum reparatione.

CAPVT XIV.

I Peccato mortali remiſſo quoad culpam. necesse eſt de potentia Dei ordinaria remitti etiam reatum pœna aeternæ.

2 Peccato remiſſo quoad culpam. non ſemper remittitur totus reatus pœna temporalis.

^a Infra c. 23. & 29.
^b Hier. tom. 2. in epiſt. ad Demet. qua incipit. inter omnes forſunt ex Tert. lib. de penit. c. ſecunda poſt naufragium de penit. diſt. 6.
^c Ioan. 2. c. 1.
Matth. 16.
^d Hic. 50. c. facillie. de penit. diſt. 1.
^e Ita & Flor. Coec. in decret. Eugeni. f Ephel. 4.
^g 1. Cor. 3.
^h Apocal. 2. c. quia ſanctitas 50. d. & c. miſer. de penit. diſt. 1.
ⁱ 2. Cor. 17.
^k Marc. 3. & 4. Luc. 3.

Qui uerò ab accepta ^a iuſtificationis gratia per peccatum exciderunt. rursus iuſtificari poterunt. cum excitante Deo per Pœnitentiæ ſacramentum. merito Chriſti amiſſam gratiam recuperare procurauerint. Hic enim iuſtificationis modus eſt lapſis reparatio: quam ſecundam poſt naufragium deperditæ gratia. tabulam ſancti ^b Patres aptè nuncupauerunt. Et enim pro ijs. qui poſt Baptiſmum in peccata labuntur. Chriſtus Ieſus Sacramentum inſtituit Pœnitentiæ. cum dixit: ^c Accipite ſpiritum ſanctum quorum remiſeritis peccata. remittuntur eis: & quorum retinueritis. retenta ſunt. Unde docendum eſt. Chriſtiani hominis pœnitentiã poſt lapſum multo aliam eſſe à baptiſmali. eaque contineri non modò ceſſationem à peccatis. & eorum deteſtationem. ^d aut cor contritum. & humiliatum: uerum etiam eorundem ſacramentalem Confeſſionem ſaltem in uoto. & tempore faciendam. & ſacerdotalem abſolutionem. itemque ſatiſfactionem per ieiunia. eleemoſynas. orationes. & alia pia ſpiritualis uitæ exercitia: non quidem pro pœna aeterna. a qua uel Sacramento. uel Sacramento uoto uia cum culpa remittitur. ſed ſed pro pœna temporalis: qua. vt ſacræ litteræ docent. non tota ſemper. ut in ^e Baptiſmo fit. dimittitur illis. qui gratia Dei quam ^f acceperunt ingrati ſpiritum ſanctum contriſtauerunt. & ^g templum Dei violare non ſunt ueriti. ^h De qua penitentia ſcriptum eſt: Memor eſto unde excideris: age penitentiam. & prima opera fac. Et iterum: ⁱ Quæ ſecundum Deum triftitia eſt. penitentiam in ſalutem ſtabilem operatur. Et rursus: ^k penitentiam age. & facite fructus dignos penitentia.

Vide Iodoc. Coec. in theſauro Cathol. tom. 2. lib. 7. art. 1. Sayr. de Sacrament. in genere. lib. 2. cap. 2. q. 8. art. 3. uerſ. quo ſuppoſito. Onupht. diſp. 3. de panit. ſect. 2. quaſi. vlt. circa fin. Homobon. de Bonis de examine Eccleſiaſt. tract. 3. c. 3. q. 32. uerſ. mortale. & tract. 5. c. 15. q. 92. Moſei. in ſumm. Theologia moralis. tract. 1. c. 8. num. 25. & tract. 7. c. 6. nu. 42. Ioan. Sanc. in ſelect. diſp. 40. n. 5. Ioan. de Lugo de Sacram. tract. de Panit. diſp. 14. ſect. 7. n. 50. Torreblanca de iure ſpirit. lib. 2. cap. 10. num. 23. cum ſeqq. Filliuc. in quaſt. moralib. tom. 1. tract. 6. num. 82. Iul. Laur. de Indulgent. p. 2. c. 3. nu. 33. cum ſeqq. & cap. 5. num. 29. ubi ait regulanter in pœni-

tentia imponenda eſſe opera pœnalia. quales ſunt orationes. eleemoſyna. & ieiunia.

^a Qua uel Sacramento. uel Sacramento uoto. &c.] Remiſſo peccato mortali quoad culpam. necesse eſt de potentia Dei ordinaria remitti etiam reatum pœna aeternæ. tradunt Card. Bellarm. Henriquez. Aegid. de Coninck. & alij. quos refert Bonacin. de Sacram. diſp. 5. q. 6. ſect. 1. punto 4. num. 1.

^b Sed pro pœna temporalis. &c.] Vide Fr. Emman. in expli- cent. Bulla Cruciatæ fund. 1. fol. 1. Aegid. de Coninck de Sacram. & cenſur. tom. 2. diſp. 4. n. 23. Barthol. & Faufto in tract.